

فراخوان تظاهرات به هموطنان افغانستانی مقیم اتریش برای حمایت از مهاجرین افغانستان در ایران

هموطنان گرامی، چنانچه در جریان هستید؛ مردم افغانستان بیش از سه دهه است که در آتش جنگ خانمان سوز که قدرت های امپریالیستی و نوکران شان در افغانستان تحمیل کرده اند می سوزد، یکی از ثمره این جنگ های ویرانگر؛ آوارگی و خانه بدوشی هموطنان ما در اطراف و اکناف جهان است. تا حال بیش از هفت میلیون هموطن ما در کشورهای همسایه و باقی ممالک خانه به دوش هستند. در شرایط فعلی بیش از دو میلیون مهاجر افغانستان در ایران بسر میبرند، فشار و سرکوب دولت ایران بر پناهجویان از یک جانب آنها را مجبور به بازگشت شان به وطن مینمایند، اما از جانب دیگر موجودیت جنگ و وحشت در کشور و همچنان به دلیل عدم موجودیت سر پناه؛ بخاطر زنده ماندن؛ باز در جهنم جمهوری اسلامی بر میگردند. این فاجعه شوم در طول 29 سال تکرار گردیده است. گرچه ماهیت شعار «اسلام مرز ندارد» جمهوری اسلامی در اوایل سالهای مهاجرت روشن شد و پناهجویان فریب چنین شعاری را نخوردند ولی ایران را بخاطر گریز از مرگ ترجیح دادند.

جمهوری اسلامی در طول حیات حاکمیتش؛ موجودیت آوارگان افغانی را حلال مشکلات دانسته تا از تضاد های حاد طبقاتی که دولت را تحت فشار قرار میدهد؛ کاسته و توهمی را در اذهان کارگران خلق نماید که پس از خروج مهاجرین افغان؛ زمینه اشتغال برای کارگران معترض فراهم خواهد شد. با وجودیکه نوید های فوق یک ترفندی بیش نیستند اما آیا واقعاً زمینه های کاری ای فراهم خواهند شد که کارگران ایران صاحب کار بهتر و مزد بیشتری شوند؟

بیش از 95% کارگران پناهنده در پسیف ترین شغل های مثل کوره های خشت پزی، دامداری، کشتار گاهای مرغ، مزارع، ساختمانی، سنگ بری، چاه کنی و غیره اشتغال دارند که شدید ترین افشار استثمار شونده را تشکیل میدهند. میزان ستم و استثمار نظام سرمایه داری ایران بر کارگران افغانی در حدیست که پس از چندین ماه ذخیره شدن دست مزد آنها در نزد کارفرمایان؛ به بهانه متفاوتی توسط سربازان از کشور رد مرز میشوند. در موارد زیادی از اخراج کور و دسته جمعی پناهجویان به شکنجه، قتل و متلاشی خانوادهها انجامیده و هر چند گاهی یک سناریوی جدیدی را به بهانه قتل عام، سرکوب و شکنجه آوارگان از جانب جمهوری اسلامی علم میگردد.

در سال 1363 در «گلشهر مشهد» 65 نفر در یک روز توسط دولت به قتل رسیده و بیش از 200 پناهجو پس از مراحل شکنجه و زندانی اخراج گردیدند، در سال 1367 بدلیل یک اعتراض کارگری علیه کارخانجات سنگ بری در «محمود آباد اصفهان» دولت به واهمه عدم گسترش این اعتراض در میان کارگران ایرانی؛ آنرا رنگ و لعاب یاغی گری افغانی داد و بیش از صد کارگر افغانی را دستگیر نمود که عده ای از آنها تا هنوز هم مفقود الاثر اند. در سال 1996 در «اردوگاه سنگ سفید» بیش از دو هزار مهاجر به منظور فرار از اردوگاه به مقصد افغانستان؛ توسط سربازان از زمین و هوا تیر باران شدند. در سال 1997 دسیسه ای بنام «خفاش شب» که بعداً معلوم شد توطئه خود دولت بوده است، هزاران نفر در تمام ولایات ایران مورد تهاجم جمهوری اسلامی و اوباشانش قرار گرفته و تنها 37 پناهنده در مناطق «لار» و «داراب» ایران که مناطق سنی نشین اند و عده ای از مهاجرین بدلیل تعلقات مذهبی در آنجا پناه جسته بودند؛ توسط اوباشان دولتی به قتل رسیده و باقی پناهندگان بعد از شکنجه اخراج شدند. میزان این جنایت بقدری بود که حتی به آبروی رفسنجانی نیز برخورده و در نماز جمعه از سربازانش خواست که به این کشتار خاتمه دهند!

ادعای جمهوری اسلامی در قبال شعار «اسلام مرز ندارد» ثابت کرد که اسلام مرز دارد اما جنایات بی حد و حصر جمهوری اسلامی در قبال پناهجویان افغانستان واقعاً هیچ حد و مرزی را نمی شناسد.

پروسه اخراج مهاجرین از ماه ثور امثال به اصطلاح قانونی شده و دست شکنجه گران جمهوری اسلامی را از جنایت در حق پناهجویان باز گذاشته و تنها تعدادی معدودی از زخمی ها ایکه در شفاخانه هرات رسیده اند؛ در رسانه های خبری انعکاس یافته است. در حالیکه تعدادی از پناهجویان ساکن در ایران میگویند که اخراج مهاجرین برای سربازان؛ زمینه ساز غنیمت گیری اموال و مصادره پول جیبی آنها شده و خیلی از کسانیکه از خود مقاومت نشان میدهند بر اثر ضرب و شتم آنها جان میدهند. عساکر جمهوری اسلامی در محل زندگی مهاجرین پورش برده آنها را مثل گوسفندان در اتوبوس و لاری ها انداخته بطرف مرز انتقال میدهند، تعدادی از دستگیر شدگان بر اثر گرمای ناشی از ازدحام در وسایل نقلیه جان میبازند و تعدادی هم بدلیل مفقود شدن اعضای فامیل شان در جستجو هستند.

با توجه به برخورد شئونستی و ضد انسانی جمهوری اسلامی؛ تعداد کثیری از افغانستانی های مقیم اتریش، مصمم اند تا فریاد های رسای حمایت و همدردی خویش را از هموطنان عزیزشان در ایران به گوش جهانیان برسانند، شما خواهر، برادر و نوجوان هم وطن عزیز نیز درین اعتراض شرکت نموده و خشم تانرا بمشایه نیروی قدرتمندی بگوش جهانیان برسانید. شرکت شما درین تظاهرات معرف احساس مردم دوستی، حمایت و همدردی با هموطنان مظلوم تان میباشد.

کمیته تهیه و تدارک تظاهرات حمایت از مهاجرین افغانستان – وین

زمان: شنبه 26 می 2007 از ساعت 14 تا 17 بعد از ظهر. با U1 ایستگاه Vienna International Centre